

Sygn. akt VII Ka 1297/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Remigiusz Chmielewski,

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.),

SO Małgorzata Tomkiewicz,

Protokolant st. sekr. sądowy Marta Borowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Kuleszy Chaleckiej

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2014r.

sprawy D. D. i T. Ś.

oskarżonych o przestępstwo z art. 63§2 i 6 kks w zb. z art. 65§1 i 3 kks w zb. z art. 86§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i inne

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika interwenienta oraz obrońcy oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Węgorzewie z dnia 7 października 2013r., sygn. akt V K 16/13

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że oskarżonych D. D. i T. Ś. uznaje za winnych tego, że w dniu 8 sierpnia 2012 r. poprzez przejście graniczne w G. działając wspólnie i w porozumieniu sprowadzili zza granicy z terenu Federacji Rosyjskiej na terytorium RP, nie dopełniając obowiązku celnego, bez przedstawienia organowi celnemu wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia wymaganymi znakami skarbowymi akcyzy przy pomocy samochodu osobowego marki M. (...) typu (...) o nr rej. (...) w ilości 5210 paczek po 20 sztuk w jednej paczce papierosów marki (...) oraz 8,5 litra alkoholu 40%, nie dopełniając ciężącego na nich obowiązku celnego i podatkowego, przez co uszczuplili należne cło w kwocie 2401 zł, podatek akcyzowy w kwocie 67118 zł, przy czym D. D. zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo skarbowe na karę grzywny w ciągu 5 lat po uiszczeniu grzywny wynoszącej co najmniej 120 stawek dziennych popełniając umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju tj. czynu z art. 63§2 i 6 kks w zb. z art. 86§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2i6 kks i art.37§1pkt.4 kks w stosunku do D. D. oraz z art. 63§2 i 6 kks w zb. z art. 86§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2i6 kks w stosunku do T. Ś. i za to:

- na podstawie art.63§6 kks w zw. z art.7§2 kks w zw. z art.38§1 pkt.2 kks wymierza D. D. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) zł,

- na podstawie art.63§6 kks w zw. z art.7§2 kks wymierza T. Ś. karę grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) zł,,

- na podstawie art.69§1i2 kk, art.70§1pkt.1 kk w zw. z art.20§2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu D. D. warunkowo zawieszta tytułem próby na okres 3 (trzech) lat,

- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 1297/13

UZASADNIENIE

D. M. i T. Ś. zostali oskarżeni o to, że w dniach od 03.08.2012 r. oraz w dniu 08.08.2012 r. poprzez przejście graniczne w G., oraz w W. działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, dwukrotnie sprowadzili zza granicy, z terenu Federacji Rosyjskiej na terytorium RP przez przejście graniczne w G., nie dopełniając obowiązku celnego, bez przedstawienia organowi celnemu, wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia wymaganymi znakami skarbowymi akcyzy, przy pomocy samochodu osobowego marki M. (...) typu (...) o nr rej (...), w ilości nie mniejszej niż 10.210 paczek po 20 sztuk w jednej paczce, papierosów marki (...) w tym w dniu 08.08.2012r. 5.210 paczek oraz 8,5 litra alkoholu 40%, które to wyroby tytoniowe przechowywali, a następnie sprzedali, nie dopełniając ciężącego na nich obowiązku celnego i podatkowego, przez co uszczuplili należne cło w kwocie 4 705zł, podatek akcyzowy w kwocie 131 368 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, przy czym D. D. zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwa skarbowe na karę grzywny, w ciągu 5 lat po uiszczeniu grzywny wynoszącej co najmniej 120 stawek dziennych popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju

tj. o czyn z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 65 §1 i 3 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art.7§ 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks, zaś D. D. o czyn z art.63 § 2 i 6 kks w zb. z art 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7§ 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 4 kks.

Sąd Rejonowy w Giżycku VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą Węgorzewie wyrokiem z dnia 7 października 2013 r. w sprawie VI K 16/13

I oskarżonych D. D. i T. Ś. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu z tym, że przyjął, iż czynu dopuścili się przy pomocy samochodu osobowego marki M. (...) typu (...) o nr rej (...) i kwalifikuje go z art. 63§ 2 i 6 kks w zb. z art. 86§ 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 4 kks - w stosunku do D. D. oraz z art. 63§ 2 i 6 kks w zb. z art. 86§ 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks - w stosunku do T. Ś. i za to ich skazał, zaś na podstawie art. 63§ 6 kks w zw. z art. 7§2 kks w zw. z art. 38§ 1 pkt 2 kks w zw. z art. 23§1 i 3 kks wymierzył im kary:

- po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i

- po 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§ 1 pkt 1 kk zw. z art. 20 § 2 kks wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. Ś. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzy) lat.

III na podstawie art. 29 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 30 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 1, 1 a i 6 kks orzekł wobec oskarżonych środek kamy - przepadek przedmiotów w postaci 200 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki „V. (...)”, 10 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki „V. (...)”, 4500 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki „V. (...)”, 500 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki „V. (...)”, 8 szklanych butelek o poj. 0,5l z bezbarwną cieczą 7 szklanych butelek o poj. 0,5l z bezbarwną cieczą- 2 szklanych butelek o poj. 0,5l z bezbarwną cieczą z etykietami (...) - zarządzając ich

zniszczenie oraz samochodu kempingowego marki D. (...) o nr rej. (...), dowodu rejestracyjnego serii (...) wystawionego na nazwisko Z. K., jednego kompletu kluczyków do samochodu kempingowego marki D. (...) o nr rej. (...).

IV na podstawie art. 230§2 kpk dowód rzeczowy w postaci umowy kupna- sprzedaży samochodu z dnia 3.05.2012r. zwrócił Ł. U.,

V na podstawie art. 231 § 1 kpk dowód rzeczowy w postaci tablic rejestracyjnych o nr (...) do depozytu sądowego.

Powyższy wyrok zaskarżyła obrońca oskarżonych i pełnomocnik interwenienta.

Pełnomocnik interwenienta Z. K. powyższy zaskarżył w części dotyczącej pkt.3 tj, orzeczenia środka karnego w postaci przypadku samochodu kempingowego marki D. (...) nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczykami stanowiącego własność Z. K. i wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający na nią wpływ poprzez orzeczenie fakultatywnego środka karnego w postaci przypadku samochodu M. (...) typu camper poprzez niesłuszne przyjęcie, że Z. K. wiedząc o przeróbkach pojazdu miał świadomość, że pojazd ten wykorzystywany jest do przekraczania granicy i wykorzystywany do przemytu towarów akcyzowych bez znaków skarbowych akcyzy.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt.3 przez odstąpienie od orzekania przypadku samochodu kempingowego marki M. (...) typu (...) lub ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych zaskarżyła powyższy wyrok w stosunku do oskarżonych w całości na ich korzyść i zarzuciła mu:

I błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że osk. M. D. i T. Ś. dokonali czynu z art. 63§2 i 6 kks w zb z art.86§1 i 4 kks mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie a w szczególności polegających na :

- bezpodstawnej dyskwalifikacji wyjaśnień oskarżonych

oraz zeznań świadków B. O., D. I. i Ł. U.,

- całkowicie bezpodstawnego przyjęcia, że oskarżeni dokonali w dniu 3 sierpnia 2012r. przez przejście graniczne w G. przemytu 5.000 paczek po 20 szt papierosów marki (...) mimo braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających ten fakt.

II obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia a polegającego na:

- naruszeniu przepisu art.4 kpk poprzez niezachowanie zasady obiektywizmu, bowiem w skarżonym orzeczeniu Sąd uwzględnił tylko dowody dla oskarżonego niekorzystne pomijając całkowicie wszystkie inne dowody

- art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny,

III rażąco niewspółmierność wymierzonej D. D. bezwzględnej kary pozbawienia wolności i obydwu oskarżonym kary grzywny w rozmiarze 300 stawek po 50 zł w stosunku do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.

Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyrok i uniewinnienie oskarżonych, lub ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonych jest częściowo zasadna. Natomiast nie zasługuje na podzielenie apelacja pełnomocnika interwenienta.

Wobec podniesionych zarzutów w pierwszej kolejności odnieść się należy do apelacji obrońcy oskarżonych.

Na wstępie należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w sprawie w zakresie zachowań oskarżonych związanych z ich postępowaniem w dniu 8 sierpnia 2013 r. opierając je w tym zakresie o trafną analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy i kwalifikacji prawnej tego zachowania. Odnosząc się do zatem do podnoszonych przez skarżącą zarzutów należy stwierdzić, że są one w tym zakresie chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżąca jedynie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia o sprawstwie oskarżonych co do przypisanego im czynu popełnionego w dniu 8 sierpnia 2013 r. a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. Apelacja w istocie nie wskazuje na takie okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy podziela i należy jedynie zaakcentować niektóre elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska skarżącej w zakresie domagania się uniewinnienia oskarżonych czy też uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania także i w zakresie wskazanego występku.

Podnieść zatem należy, że w świetle przeprowadzonych dowodów nie budzi wątpliwości, że oskarżeni samochodem należącym do interwenienta w nocy na 8 sierpnia 2013 r. przekroczyli granicę i z Federacji Rosyjskiej wjechali do Polski. Następnie wymienieni, jak to sami przyznali w swoich wyjaśnieniach udali się do pomieszczeń magazynowych wynajmowanych przez T. Ś. od M. O. a położonych w W.. W pomieszczeniu tym pozostał pojazd marki M. (...) o nr rej. (...), który posiadał skrytki umożliwiające umieszczenie w nich 548 pakietów papierosów. Co więcej po wejściu w dniu 8 sierpnia 2013 r. do wnętrza tego pomieszczenia, funkcjonariusze celni i strażnicy graniczni zastali tam między innymi oskarżonego D. D. a ponadto ujawniono tam papierosy w ilości 5210 paczek po 20 sztuk w jednej paczce papierosów marki (...) oraz 8,5 litra alkoholu 40%. W świetle tych okoliczności podzielić należało stanowisko Sądu I instancji co do tego, że wyjaśnienia oskarżonych, iż przedmioty te miały należeć do bliżej nieznanego im mężczyzny, który wpuszczony został do magazynu przez B. O., należało uznać za jedynie mające na celu uniknięcie odpowiedzialności za popełniony czyn. Relacja ta wprawdzie została potwierdzona przez wymienionego świadka jednakże wręcz razi naiwnością o ile zważy się na okoliczności i powody w jakich rzekomo ta osoba w środku nocy miała prosić o przechowanie foliowych worków. Zauważyć przy tym należy, że gdy funkcjonariusze weszli do magazynu, to worki te leżały na windzie pojazdu ciężarowego marki D. a obok niego stał zaparkowany pojazd M. (...), który był zwrócony do niego częścią mieszkalną. Tym samym absolutnie nie mogła polegać na prawdzie wersja o przechowywaniu worków z papierosami dla Rosjanina o imieniu W.. Zwrócić wreszcie uwagę należy na trafnie podkreśloną przez Sąd I instancji okoliczność związaną z nawiązaniem korespondencji sms przez T. Ś. z M. O. bezpośrednio po wejściu do magazynu celników i strażników a mającej na celu stwierdzenia przez tego ostatniego, że nie pamięta z kim ma zawartą umowę na wynajem magazynu- k.12640dwq.-1265.

Wobec powyższego nie budzi wątpliwości fakt przywozu przez oskarżonych w dniu 8 sierpnia 2013 r. na polski obszar celny wyrobów akcyzowych w ilości 5210 paczek po 20 sztuk w jednej paczce papierosów marki (...) oraz 8,5 litra alkoholu 40%.

Natomiast wobec okoliczności wynikających z akt sprawy oraz podniesionych w apelacji obrońcy zarzutów nie jest możliwe podzielenie stanowiska Sądu I instancji co do tego, że oskarżeni analogicznego zachowania dopuścili się także już uprzednio tj. w dniu 3 sierpnia 2013 r. Powyższe stanowisko nie znajduje bowiem oparcia w dowodach i oparte jest jedynie na przypuszczeniach. Podnieść wprawdzie należy, że w dniu 3 sierpnia 2013 r. oskarżeni przekraczali granice z Federacją Rosyjską pojazdem marki M. (...), który był wprowadzony do magazynu przy ul. (...) w W., to jednakże pomimo prowadzonej obserwacji nie ujawniono przedmiotu przestępstwa jakim jest towar akcyzowy. Tym samym brak jest wystarczających podstaw aby przypisać oskarżonym zachowanie polegające na sprowadzeniu nie mniej niż 5000 paczek papierosów albowiem fakt, że taka ilość papierosów mogłaby się znaleźć w skrytkach sam przez

się nie pozwala na stwierdzenie z całą pewnością tego, że faktycznie do takiego zachowania doszło. Konsekwencją powyższego była zmiana opisu czynu przypisanego oskarżonym polegająca na uznaniu, że przemyt dotyczył jedynie towaru faktycznie ujawnionego w magazynie w dniu 8 sierpnia 2013 r.

Ponadto z opisu czynu wyeliminowano sformułowanie dotyczące tego, że oskarżeni z popełnienia przestępstw skarbowych uczynili sobie stałe źródło dochodów. Także i to ustalenie oparte jest na przypuszczeniach. Wprawdzie co do oskarżonych ustalono, że wielokrotnie przekraczali oni punkt graniczny czy to jako jadący M. (...) czy też jako pasażerowie autobusu zarejestrowanym na konkubinę D. D., to jednakże zauważyć należy, że sam fakt przekraczania przez nich granicy w okolicznościach wskazanych jak na k.1262 nie wiązał się z ustaleniem, że wówczas dopuszczali się oni czynów zabronionych. Co istotne z karty karnej wynika jedynie uprzednia jednokrotna karalność D. D. za przestępstwo karno-skarbowe oraz niekaralność za takie czyny T. Ś.. Tym samym konieczne było wyeliminowanie w stosunku do obu oskarżonych dyspozycji a art.37§1pkt.2 kks.

Odnośnie apelacji interwenienta, to podniesione w niej zarzuty nie mogą spowodować podzielenia stanowiska, że Z. K. nie wiedział w jakim celu będzie mógł być użyty należący do niego pojazd. W tym zakresie zatem należy w pełni podzielić argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jak na k.1266 odw. Oczywiście jest, że wymieniony pomimo zaprzeczenia posiadał wiedzę o przeróbkach dokonanych w jego samochodzie- k.797-832 oraz wiedział o przekraczaniu granicy przez D. D.. Podkreślenia przy tym wymaga fakt, że to choć od D. D. interwenient nabył przedmiotowy pojazd, to faktycznie w dalszym użytkowaniu miał go wskazany oskarżony. Co więcej Z. K. był także zorientowany co do tego, kto przebywa i korzysta z magazynu położonego przy ul.(...)-k.599-603, k.1265. Wreszcie zostało wykazane przeprowadzonymi dowodami, że w dniu 8 sierpnia 2013 r. przedmiotowy pojazd służył do przemytu papierosów i alkoholu. Wskazane okoliczności zatem bez wątpienia świadczą o tym, że interwenient przewidywał wykorzystywanie samochodu do przemytu towarów akcyzowych. Tym samym co do Z. K. zachodziła dyspozycja art.31§1a kks pozwalająca na orzeczenie fakultatywnego przypadku pojazdu M. (...).

Omówione okoliczności nakazywały w konsekwencji także złagodzenie kar w stosunku do obu oskarżonych. Wobec zmiany opisu czynu i wyeliminowania z jego treści zachowania z dnia 3 sierpnia 2013 r. a także art.37§1pkt.2 kks w ocenie Sądu Okręgowego należało złagodzić o połowę liczby stawek wymiar kar grzywny. Ponadto w takim stanie faktycznym i prawnym uznano, że nie było podstaw do orzekania w stosunku do T. Ś. kary pozbawienia wolności. Wreszcie z uwagi na to, że wyrok w sprawie (...) co do D. D. zapadł dopiero po popełnieniu czynu z dnia 8 sierpnia 2013 r. uznano za możliwe warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wynikającej z obostrzenia z art.37§1pkt.4 kks, które jest konsekwencją skazania w sprawie (...) i wykonania orzeczonej tam kary 150 stawek dziennych grzywny. Wprawdzie w żaden sposób nie można usprawiedliwić zachowania tego oskarżonego, to jednakże kara pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny byłaby rażąco surowa.

Tym samym wymierzone oskarżonym kary winny odpowiadać stopniowi społecznej szkodliwości przypisanego D. D. i T. Ś. czynu oraz stopniowi ich zawinienia, a także spełnić cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że oskarżonych D. D. i T. Ś. uznano za winnych tego, że w dniu 8 sierpnia 2012 r. poprzez przejście graniczne w G. działając wspólnie i w porozumieniu sprowadzili zza granicy z terenu Federacji Rosyjskiej na terytorium RP, nie dopełniając obowiązku celnego, bez przedstawienia organowi celnemu wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia wymaganymi znakami skarbowymi akcyzy przy pomocy samochodu osobowego marki M. (...) typu (...) o nr rej. (...) w ilości 5210 paczek po 20 sztuk w jednej paczce papierosów marki (...) oraz 8,5 litra alkoholu 40%, nie dopełniając ciążącego na nich obowiązku celnego i podatkowego, przez co uszczuplili należne cło w kwocie 2401 zł, podatek akcyzowy w kwocie 67118 zł, przy czym D. D. zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo skarbowe na karę grzywny w ciągu 5 lat po uiszczeniu grzywny wynoszącej co najmniej 120 stawek dziennych popełniając umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju tj. czynu z art. 63§2 i 6 kks w zb. z art. 86§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2i6 kks i art.37§1pkt.4 kks w stosunku do D. D. oraz z art. 63§2 i 6 kks w zb. z art. 86§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2i6 kks w stosunku do T. Ś. i za to:

- na podstawie art.63§6 kks w zw. z art.7§2 kks w zw. z art.38§1 pkt.2 kks wymierzył D. D. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) zł,

- na podstawie art.63§6 kks w zw. z art.7§2 kks wymierzył T. Ś. karę grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) zł,,

- na podstawie art.69§1i2 kk, art.70§1pkt.1 kk w zw. z art.20§2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu D. D. warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat,

- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy –art.437§2 kpk, art.438pkt.1-4 kpk.

Na podstawie art.624§1 kpk zwolniono oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawiały za tym względy słuszności.